

ความมั่งคั่งร่ำรวยของเศรษฐกิจ อินเดียที่โลกลิ้ม

สถาบันวิจัยสังคมและเศรษฐกิจ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
varakorn@DPU.AC.TH

๖๖ ก่อนร้อนชะไร้นักลงทุนอินเดียเฝ้าดินฟ้าอากาศของฤดูมรสุมอย่างหายใจไม่ทั่วท้อง เพราะรู้ดีว่าฝนมาทันเวลาหรือล่าออกไปหมายถึง รวยหรือเจ๊ง จากพื้นที่ถืออยู่อย่างไรก็ดี ในรอบ 5-10 ปีที่ผ่านมาอิทธิพลของฝนที่มีต่อตลาดหุ้นลดน้อยถอยลงเป็นลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากการผลิตภาคเกษตรและผู้บริโภคในชนบทมีอิทธิพลในเศรษฐกิจอินเดียน้อยลงไปมาก

เศรษฐกิจอินเดียกำลังเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญอย่างเรียบง่าย

การปฏิรูปเศรษฐกิจอินเดียเริ่มต้นอย่างช้าๆ ทยอยๆ ในกลางทศวรรษ 1980 และเร่งมือขึ้นอย่างมากในต้นทศวรรษ 1990

มีการยกเครื่องเรื่องอัตราแลกเปลี่ยนและสถาบันการเงินเป็นอันดับแรก ในช่วงเวลา 1985 ถึง 2001

GDP ที่แท้จริงต่อหัว ซึ่งเป็นตัววัดความกินดีอยู่ดีที่สำคัญขยายตัวร้อยละ 3.9 ต่อปี ซึ่งสูงเป็น 4 เท่าของอัตราขยายตัวในรอบ 30 ปีก่อนหน้านี้

การเปลี่ยนแปลงนี้ก่อให้เกิดผลดีอย่างมากต่อมาตรฐานการครองชีพอย่างไม่เคยเป็นมาก่อนแก่คนอินเดียโดยทั่วไป

อาจเรียกได้ว่าทั้งโลกเฝ้ามองการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่สำคัญในรอบ 20 ปีที่ผ่านมาของอินเดีย ซึ่งทำให้สัดส่วนคนที่ยากจนในประชากรลดลงจากร้อยละ 40 เป็น 20 ในขณะที่อายุเฉลี่ยของคนอินเดียเพิ่มขึ้นประมาณ 9 ปี

ในรายงาน HUMAN DEVELOPMENT REPORT เล่มล่าสุดของ UNDP ได้ระบุว่า HUMAN DEVELOPMENT INDEX (ดัชนีการพัฒนามนุษย์) ของอินเดีย เพิ่มขึ้นร้อยละ 23 ระหว่าง 1985 ถึง 2000 ซึ่งอยู่ในระดับการเปลี่ยนแปลงเดียวกับจีนที่ผู้คนฮือฮากันมาก

การสามารถควบคุมเงินเฟ้อไว้ได้ต่ำ มีเงินทุนสำรองระหว่างประเทศที่สูง มีภาคเกษตรและภาคบริการที่เข้มแข็งพอควร เป็นฐานสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจดังกล่าว พร้อมกับมีตัวผลักดัน การเจริญเติบโต (GROWTH DRIVERS) ใหม่ เช่น อุตสาหกรรมยา อุตสาหกรรม IT ที่เกิดขึ้นในรอบ 10 ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้าน

ซอฟต์แวร์ที่บูมอย่างมากจนมีส่วนรวมถึงร้อยละ 3 ใน GDP และร้อยละ 15 ของมูลค่าการส่งออกในปัจจุบัน

เมื่อเทียบกับจีน อินเดีย ไม่มีประชากรกลุ่มใหญ่ที่ถูกทอดทิ้งไว้ข้างหลังเช่นกรรมกรหรือผู้ใช้แรงงาน จนอาจเป็นพลังที่คว่าการปฏิรูปได้

ถ้าการควบคุมประชากรของอินเดียอย่างสมัครใจได้ผล เป็นที่เชื่อได้ว่า REAL GDP ต่อหัวจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนักวิเคราะห์เชื่อว่าอินเดียจะก้าวหน้าไปเรื่อยๆ อย่างช้าๆ และมั่นคง

เมื่อพูดถึงเรื่องประโยชน์ในทางสังคม อันเกิดจากภาวะเศรษฐกิจที่ดีขึ้น ข้อเท็จจริงก็คืออัตราการตายของทารก ลดลงอย่างมากในช่วงเวลาที่ผ่านมาในระหว่าง 1985 ถึง 2001

การปฏิรูปเศรษฐกิจที่ส่งผลให้อัตราการตายของทารกลดลงได้ช่วยชีวิตเด็กไว้ประมาณ 800,000 คนต่อปี

ปัจจุบันการดูแลสุขภาพของอินเดียมีความสำคัญน้อยลง เดิมถ้าฝนไม่มี ไม่พามาช้า หรือไม่ตกมากพอควร หรือตกมากเกินไปก็หมายถึงอำนาจซื้อของเกษตรกรน้อยลง เพราะกว่าร้อยละ 22 ของ GDP อินเดียมาจากภาคอุตสาหกรรม แต่ถึงกระนั้นก็ตามกว่าร้อยละ 60 ของคนอินเดีย หรือประมาณ 600 ล้านคน อาศัยภาคเกษตรสำหรับการดำรงชีวิต

เมื่อ 10 ปีก่อน สัดส่วนของภาคเกษตรใน GDP เท่ากับร้อยละ 34 และลดลงมาเหลือเพียงร้อยละ 22 จนมีส่วนทำให้ผู้บริโภค

ในเมืองมีความสำคัญมากขึ้นกว่าเดิมในการบริโภคสินค้าหลายหลากประเภท

ในขณะที่ผู้คนอพยพเข้าเมืองเป็นจำนวนมากและรับรายได้ที่สูงขึ้น

๖ อย่างไรก็ดี ภายใต้ทางโน้มที่น่าพอใจ อินเดียกำลังประสบปัญหาโรค AIDS อย่างรุนแรงขึ้นในประชากรปัจจุบัน 1,000 ล้านคน มีอัตราส่วนของผู้ติดเชื้อ HIV อยู่ประมาณร้อยละ 0.8 ทั้งประเทศหรือ 8 ล้านคน

บริเวณที่มีผู้คนติดเชื้อมากนั้นคือทางภาคกลางและตอนใต้ เช่น เมืองบอมเบย์

ไฮเดอราบัด มัทราส และบังกลอร์ เมืองเหล่านี้มีอัตราของผู้ติดเชื้อ อยู่ประมาณระหว่างร้อยละ 5-8 ซึ่งถือว่าหนักมาก (ของไทยเรามีอยู่ประมาณ 8 แสนถึง 1 ล้านคน ในประชากร 63 ล้านคน ซึ่งตกประมาณร้อยละ 1.6)

CIA ของสหรัฐอเมริกาประมาณการว่า ก่อนสิ้นปี 2010 อินเดียจะมีคนติดเชื้อเอชไอวีถึง 20-25 ล้านคน ซึ่งมากกว่าชาติใดๆ ในโลก

สิ่งที่น่ากลัวที่สุดเกี่ยวกับโรค AIDS ในอินเดียก็คือมีความคิดเห็นในหมู่มนุษย์อินเดียที่มีการศึกษา และผู้นำความเห็นของประเทศอินเดียจำนวนมากว่า โรคเอดส์เป็นปัญหาของแอฟริกา วัฒนธรรมฮินดู และมุสลิม จะป้องกันอินเดียจากผลกระทบจากโรคเอดส์ สิ่งร้ายแรงนี้อาจเกิดขึ้นกับคนอื่นได้แต่กับพวกเขาแล้ว โรคนี้เกิดขึ้นไม่ได้รุนแรงเพราะเรา "แตกต่าง" จากคนอื่น

โรค AIDS ในอินเดียมีอัตราผู้ติดเชื้อ HIV ในกลุ่มผู้ใหญ่อยู่ระหว่างร้อยละ 0.9 ถึง 1.4 (ใน BOTSWANA ที่แอฟริกาอัตราเดียวกันนี้คือร้อยละ 35) ผู้เชี่ยวชาญเตือนว่า ภาครัฐอินเดียต้องรีบทุ่มเททรัพยากรเข้าไปแก้ไขโดยเร็วหากทิ้งไว้เหตุการณ์จะเลวร้ายลงมากกว่านี้

อินเดียเป็นตัวอย่างของเศรษฐกิจภายใต้ระบบประชาธิปไตยที่ใหญ่ที่สุดในโลก ที่เริ่มประสบผลสำเร็จจากการปฏิรูปเศรษฐกิจสามารถเอาชนะอุปสรรคทางสถาบัน (เช่น ศาสนา ความเชื่อ วรรณะ) ซึ่งเศรษฐศาสตร์เคยเชื่อว่าเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ได้ในระดับหนึ่งอย่างงดงาม

สังคมที่ผู้คนมีมาตรฐานการครองชีพดีขึ้นอย่างมีเสถียรภาพ ไม่มีคนขังคนไม่เห็นด้วยทางการเมือง ไม่มีการปิดกั้นข่าวสาร ไม่มีผลต่อการจากอำนาจไว้ในพรรคเดียว ไม่มีการแตกต่างของคนรวยและคนจน ราวฟ้ากับดินอย่างแพร่หลาย มีเสถียรภาพในการแสดงความคิดเห็น ฯลฯ ย่อมดีกว่าสังคมที่ได้ความกินดีอยู่ดี ระดับเดียวกันมาด้วยน้ำตา เลือด การไร้เสถียรภาพและการกดขี่